

ארגון ושננתם לבניך
מפעיל שיעורים פרטיים לילדי ישראל
הניתנים ע"י אברכי כולל
במסגרות חווייתיות תוך מתן תמריצים
המסעודדים לשקידה בתורה הקדושה
להצטרפות וביירוים: 02-3733111
כסלו תשפ"ג | עלון מס': 328

פרשת ויצא

ודברת במ
סיפורי אהבת תורה ויראת שמים

הוא התפלא: הרי בקשתי ממך להתכונן לבואי. האדם גמגם ואמר ששכח לגמרי, הוא התבלבל בתאריך. הוא ממש מתנצל.
המלך חש בחושיו המחדדים שאותו אדם אינו דובר אמת ובקש ממנו לספר את הסבה האמתית.

האיש המסכן נכנע וספר. הוא הסביר שדוקא טרח וארגן כל מה שצריך, אבל במשגים הפשוטים שלו. רק בשעה האחרונה הבין שכל מה שעשה לא שונה כלום, ועדיף לקפל הכל מאשר להתבייש במעשיו.

או אז אמר לו המלך: בשבילך אהובי, אני מעדיף לנתר על כל הפמליה והפאר שהולך אתי לכל מקום ולהשתמש בכלים הפשוטים שלך.
מסיים המדרש: כך הקב"ה, כלו אורה, והוא אומר לישראל התקינו לי מנורה ונרות.

שואל הגרב"מ אזורי שליט"א בספרו 'ברכת מרדכי': מדיע באמת זקוק לכה המלך? מדיע זקוק לכלי הפשוטים של המארח? הרי יש לו אוצרות רב, לא חסר לו דבר!

וימבאר, שהיא הנותנת, הוא לא זקוק לכלים היפים ולסעודה הנאה, לא חסר לו הכבוד והפאר. מה פן? הוא רוצה את האהבה של אותו אדם, את הארוח - מצדו של המארח - לא מהתוצאה של הארוח, אלא מצד מעשיו של המארח, מהמאמצים שהוא עושה למען המלך, מההכרה שהוא מלכו.

היום לדאבוננו אין מקדש ואין נרות. אבל - אמר רבי שמחה בונים מפשיסחא - יש לנו את התפלה. וזה, לדבריו, הנמשל הנוגע לנו מהמדרש. אוהבו של המלך זהו האדם, שנקרא ע"י מלך מלכי המלכים להתפלל לפניו. האדם יכול להרגיש: מי אני לעמת המלך הגדול, שכל הבריאה משפחת אותו בכל יום, ואני הקטן ישבח אותו עכשו בפסוקי דזמרה? זה מה ששנה בעיניו? הוא משתוקק להתפלל, לשבח אותו על תפארת הבריאה, אבל מרגיש שאין לזה כל ערך לעמת גדלתו וכבודו של ה' יתברך, לעמת מה שהשמים מספרים כבוד קל-ל, לעמת שרפים ומלאכים שמזמרים לפניו בכל יום.

אך הקב"ה אומר לאדם: דבר אלי בן אדם, לראו לי אמרי פיה והגיון לבך! תפלתך ערבה לפני יותר מכל השירות והזמירות של המלאכים והשרפים גם יחד!

אדם אחד אהב מאד את המלך, מספר המדרש (פ' בהעלותך). המלך הפיר את אותו אדם וידע על אהבתו, עד שביום מן הימים הוא שלח להודיע לו שבכונתו לבוא לעיר מגוריו ולסעד אצלו על שלחנו.
בקש ממנו המלך, שיארגן כל מה שצריך לקראת הבקור והסעודה.

אותו אדם היה איש פשוט מאד, חסר גנונים ורחוק מכל משגי פאר. הוא אכן ארגן מה שצריך - במשגים שלו. בהגיע היום הגדול, השיג מגמ"ח שלחן מתקפל ומעט כסאות 'כתר' - שיהיה מקום ישיבה למלך ופמלייתו, החליף את הנורה שנסרפה בסלון, ויצא לקנות מעט מאפים - רוג'לע ובורקס גבינה, כדי שיהיה כבוד על השלחן. הוא לא הסתפק בזה, אחרי הכל מדבר באורח חשוב מאד, והוסיף מטעמים נוספים - קצת פצוחים, שתיה, ואפילו רטב מיחד לבורקס...

במשגים שלו זה מה שהיה צריך, כדי לכבד את המלך האהוב. הוא תכנן בראשו כיצד ישב המלך הנכבד בסלון ביתו, ויתענג על המאפים הטריים מהמאפייה האהובה עליו באפן אישי.

לאחר כשעה הפל כפר היה מוכן לבואו של המלך, מסדר יפה על השלחן החשוף. האיש תכנן מה יאמר למלך שפה אהב. הוא היה בטוח שהמלך יהנה מאד מהכבוד שהכין עבורו...

שעה קלה לפני שהגיע המלך, התמלא הרחוב באנשי אבטחה, עוזרים וצלמים. רכבי שרד חנו בזה אחר זה לצד ביתו, וממלם יצאו אנשים מענבים נכבדים. שטיח אדם נפרס על ידי עוזרים נמרצים ליד ביתו.

לפתע חלחלה בו ההבנה. כל מה שהכין עבור המלך - כולל וכלל לא מתאים! לא לענין! לא ראוי למלך יש משגי כבוד אחרים לגמרי מהמשגים שלו. אם מסיעים במיוחד שטיח כדי שהמלך יצעד עליו כמה צעדים, פנראה שלסעד סעודה שלמה על בורקס עם רטב, סביב שלחן מתקפל ללא מפה - זהו בדין של ממש.

אפילו, נכנסה מחשבה למוחו, עלול המלך לחשב שהוא מנסה לבזותו, ויטיל עליו ענש חמור.

מיד במחשבה של רגע, אסף את כל הכבוד שהכין והטמין אותו באחת מפנות הבית. את השלחן קפל ואת הכסאות אסף לערמה. עדיף לומר למלך שפשוט שכח מהכל, מאשר שהמלך יראה איזה 'כבוד' ארגן עבורו.

וכך היה. לאחר דקות מעטות הגיע המלך, כשנכנס וראה את החדר הריק

לפני כחצי שנה התבשרו תלמידי גבעת זאב על פתיחת סניף חדש של "ושננתם לבנינו" בעיר. בראשות הסניף בעיר עומד הרב ישראל הפמן שליט"א, מחשבי האברכים בעיר.

בסיעתא דשמיא הסניף הולך ומתפתח ורבים מתדפקים על דלתותיו ומבקשים להרשם לארגון. בסניף לומדים ומלמדים אברכים מבחרים המסורים מאד לעבודת הקדש החשובה שהפקדה בידיהם.

פחלק מסדרת הכשרות קבועות שמעניק הארגון לאברכים להצלחתם במלאכת הקדש, התקיימה הדרכה חינוכית מקיפה מפי יו"ר הארגון הרב יצחק גלסנר שליט"א, במהלכה קבלו האברכים פלים רבים וחשובים במגוון נושאים הקשורים לעבודתם היום-יומית ולהצלחה עם תלמידיהם היקרים.

שי סמלי שקבלו האברכים
בהקרה על חדשי עמל ומסירות.

שְׂרָצִים אוֹמְרִים:

ישמח ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם [נ"א יהי כבוד ה' וגו'] (תהלים קמ"ט)

העולם הזה בו אנו חיים מלא וגדוש בפלאות. בכל חפץ, צמח, אבר ובריה קטנה בעולמנו - טמונים פלאי פלאות שגם אם נחיה אלף שנים פעמים לא נוכל להשיג אפס קצם. ולא זו בלבד, אלא כל דבר בבריאה של בורא העולם יש לו תכלית ומטרה שלשמו נברא ונועד - להרבות כבוד שמים בעולם.

ובכן, בעולם פלאי זה, נמצאים מאות מיליארדי שרצים ורמשים, וכנראה הרבה יותר. הם חיים, מתרבים ומתים, אוכלים, מתרוצצים, באים והולכים, והשאלה הנשאלת מול כמויות השרצים האדירות הללו היא: לשם מה נבראו? מה מטרתם בעולמו של הקדוש ברוך הוא?

שאלה זו שאל אליהו ז"ל לרבי נהורי (ירושלמי מסכת ברכות פ"ט ה"ב): מפני מה ברא הקב"ה שרצים ורמשים בעולמו. אמר לו ר' נהורי: לצרף נבראו, ש"בשעה שהבריאות חוטאין הוא מביט בהן ואומר: ומה אלו שאין בהן צרף הרי אני מקימן, אלו שיש בהן צרף לא כל שכן".

ואיזה צרף יש בבני אדם כשהם חוטאים? מבאר בינקוט שמעוני (ישעיה סג רמו תק"ז), שלעתיד לבוא יבואו המקטרגים ויקטרגו על ישראל שחטאו ועברו על ג' עברות חמורות וישאלו: וכי משוא פנים יש לפנינו? מה בין אלו לאלו? והקטרוג בעונותינו יהיה נוקב כל כך שהמלאך מיכאל - שר ישראל - ישתתק. וכיון שהוא משתתק, אומר הקב"ה: "מיכאל נשתתקת ואין אתה מלמד סגוריא על בני? חיה שאני מלמד ומדבר עליהם בצדקה ומושיען, שנאמר אני מדבר בצדקה רב להושיע".

ובאיזה צדקה מלמד הקב"ה סגוריא - "... בצדקה שעשיתו עמי שקבלתם את התורה, שאלמלא כן היכן הייתה מלכותי..."

נמצא אפוא, שכפאשר אנו רואים את כל השרצים החיים בעולם, אזי ישמח ישראל בעשיו, במי שעשה את כל אלה, ומדוע? שכן "בני ציון יגילו במלכם". שהלא בהן טמונה הסגוריה על בני ציון, שמה אלו השרצים שאין בהן צרף הקב"ה מקימן, אנו בני ישראל שיש בנו צרף כפככול, כי כך מתקיימת מלכות הבורא, הרי שבנו בודאי יש צרף. וזהו השירה הגדולה שאנו משוררים דרך השרצים הרבים החיים על פני האדמה.

מענה רך הרב יצחק גוטליב שליט"א, ושננתם לבנינו

שאלה:

אני מפעיל גמ"ח למכשירי פתיבה בתלמוד תורה. הבחנתי שיש ילדים ששואלים ולא מחזירים. נסיתי כל מיני פתרונות (כמו להשאיל עם רשום), אך עדין יש ילדים ששוכחים להחזיר. מה אפשר לעשות?

תשובה:

תלמיד יקר! ראשית, שמחנו לשמע ולהתנדע על החסד שמצוי בקרב תלמידי ושננתם, עולם חסד יבנה!

התענגתי להתבונן בשאלתך, ולראות את זהירותך ודאגתך דיני ממונות. כידוע מהספרים הקדושים על הזהירות הנדרשת בעניני ממונות. שאפלו תשובה אינה מועילה לגמרי עד שיחזיר הממון לבעליו. לכן זו מצוה גדולה לתחד את הנושא הזה בין החברים, עד שהדברים ישפיעו בעו"ה.

ישנה עצה שאפשר לעשותה אם תקבל רשות מהמחנך: לתלות בפתה מודעה של הגמ"ח, שבה תהיה טבלה של שמות הלזנים, וכל אחד לאחר שיחזיר ימחק שמו.

במודעה זו אפשר להוסיף מאמרי חז"ל בחשיבות שמירת דיני ממונות. כך בודאי לא ישכחו להחזיר, וגם זה יחנך את הילדים בנושא הזהירות הממונית.

בהצלחה ושנזכה לעשות חסד באפן הנכון, להרבות כבוד שמים.

בשמחה תמיד

חידושים משמחים

יוני: "מה באהבה אין פול [ומה?] חלון: "משהם מתחילים קלות נ' פול אלו קולאים לחס".

מתי ארץ ישראל התקפלה?

כמה פעמים יברכו בני עדות אשכנז ובני עדות המזרח ברכת "שהחנינו" בשני ימי ראש השנה - השנה, ובשנה הבאה? השנה בני עדות אשכנז ארבע פעמים: בקדוש בשני הלילות, ובתקיעת שופר בשני הימים, ואלו בני עדות המזרח יברכו שלש פעמים, לפי שאינם מברכים בתקיעת שופר ביום השני. בשנה הבאה יש להפחית ברכה אחת לכלם, שהרי אין תוקעין בשופר בשנת.

פתרון חידת 325 גליון